

[Henning Rasmussen]

det, der var det centrale i mit indlæg. Ministeren fremstiller det, som om vi nærer mistillid til, at amtsrådspolitikere og politikere i Københavns og Frederiksberg Kommuner kan løse opgaven lige så godt som andre steder i landet. Det har jeg ikke et eneste øjeblik så bare som antydet. Jeg har jo selv siddet både i amtsråd og i byråd i en årrække, og jeg har ikke den mindste mistillid til dem, tværtimod.

Det centrale i mit indlæg var, at det, der hidtil har været enighed om i Folketinget, er, at alle de opgaver af generel karakter, som rækker ud over de nye regionplanmyndigheders grænser, burde løses af dem selv igennem Hovedstadsrådet og ikke af ministeren ovenover. Det var det, der var det centrale i mit indlæg, og det er det eneste, man ikke har forholdt sig til.

Jeg har sagt, at vi meget gerne vil diskutere, om yderligere konkrete opgaver med fordel kan lægges ud til lokal afgørelse, og vi har ikke afvist et eneste konkret forslag i den retning fra nogen minister, siden Hovedstadsrådet blev oprettet.

Men når både det første og det andet store betænkingsarbejde om Hovedstadsrådet og om koordineringsproblemerne på tværs af regionalplanmyndighederne anbefaler, at man har et lokalt råd, der løser de problemer, og når også Lotzudvalget – til trods for at det kun skrev 6 sider om problemet – anbefaler, at der etableres et kommunalt fællesskab, der skal løse disse opgaver på tværs af regionplanmyndighedernes grænser, så synes jeg egentlig, at ordførerne og ministeren burde forholde sig til, hvorfor man tror, det er rigtigere, at konflikterne og hensynet til de overordnede problemer i hovedstadsområdet i deres helhed løses bedre af miljøministeren end af Hovedstadsrådet. Det er det, der har været det centrale i min argumentation, og det er fortsat det centrale, men det forholder man sig overhovedet ikke til.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Rasmussen, at jeg jo netop sagde, at man, hvis ikke man vidste bedre, kunne få den opfattelse ved at høre hr. Henning Rasmussens første indlæg, at det indeholdt mistillid til hovedstadsrådets amtsrådspolitikere i forhold til amtsrådspolitikere i det øvrige land.

Når man kan få den opfattelse, er det netop, fordi jeg forholder mig til det, at miljøministe-

ren kan gribe ind, hvis amter og Københavns og Frederiksberg Kommuner i hovedstadsområdet ikke kan blive enige om de opgaver, som er fælles på lige fod med fælles opgaver i den øvrige del af landet. For det er jo kun, når de ikke kan blive enige, at miljøministeren ligesom i den øvrige del af landet har mulighed for og kompetence til at gribe ind og diktere.

Jeg har den grundlæggende opfattelse, at man kan forhandle sig til enighed om de opgaver, der er af fælles art ud over det, der i dag ligger i den regulære planlægning, som jo har inertien i sig, altså hvor de store planer egentlig er lagt, hvor rådhusene ligger, og hvor rådhuspladserne og de store veje ligger. Det er altså en bevægelse med nuancer og forandringer. Jeg har den tillid til de folkevalgte i hovedstadsområdet, at jeg tror, man kan forhandle sig til resultater i fællesskab, så der ikke er behov eller brug for, at miljøministeren skal gribe ind. Det er det, jeg forholder mig til. Det er derfor, jeg afviser, at der er tale om centralisme. Der er tale om den maksimale form for decentralisering.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Enhver, der kender bare en lille smule til hovedstadsområdet, specielt de, der erindrer sig, hvad årsagen er til, at kommunalreformen standsede uden for hovedstadsområdet, vil vide, at der er helt specielle problemer af koordinationsmæssig art i hovedstadsområdet. De problemer forsvinder ikke, fordi man lader, som om de ikke eksisterer.

Jeg tror, at man vil konstatere, at der bliver brug for miljøministeren mange, mange gange, i stedet for at politikerne selv sorterer problemerne ud i Hovedstadsrådet. Jeg tror, det er forkert over for folkestyret, for det er det modsatte af en decentralisering, der sker ved dette lovforslag.

Hovedstadsområdet har en helt anden karakter end Fyns Amt, Ribe Amt, Sønderjyllands Amt, helt anderledes på tværs af grænserne, end vi ser det i resten af landet. De problemer løser forslagene her ikke – jo, lovteknisk, det er skam da nydeligt lovteknisk arbejde, hvor man rent teknisk flytter ansvaret, men det løser ikke koordineringsproblemerne på en demokratisk måde.